

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **T. V.**, zastoupen JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem Sadová 553/8, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2012 č.j. OAM-63/ZA-06-ZA14-2009, ve věci mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Odměna advokáta **JUDr. Milana Ostřížka** se určuje částkou **13.600,-Kč**. Tato částka bude vyplacena ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).

[2] Žalobce podal v zákonné lhůtě u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného, ve které uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí, při projednání jeho žádosti došlo k pochybení správního orgánu a rozhodnutí napadá v celém rozsahu pro jeho nezákonnost z důvodu, že

- správní orgán nevycházel jemu podle možností vstříc, čímž porušil ust. § 4 odst. 1 správního řádu,
- při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí správní orgán nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, co uvedl účastník řízení, čímž porušil ust. § 50 odst. 4 správního řádu,
- správní orgán dostatečně neodůvodnil výrok svého rozhodnutí a neuvedl, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka, čímž došlo k porušení § 68 odst. 3 správního řádu,
- splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12 zákona o azylu,
- vztahují se na něj podmínky vyjádřené v § 14a zákona o azylu.

V žalobě žalobce požádal o ustanovení advokáta, který by jeho žalobu řádně doplnil.

[3] Žalobce doplnil následně dne 27.2.2013 svoji žalobu, ve které uvedl, že nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že situace v jeho zemi je bezpečná, odvolával se na aktuální zprávy o stavu lidských práv, s poukazem na některé informace o protestech v Tbilisi v r. 2007, 2009, 2011 a poukázal na některé zahraniční zdroje informací.

[4] Žalovaný k žalobě písemně uvedl, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že se žalobce neztotožňuje s režimem, který je v jeho vlasti nastolen, bojí se ohrožení svého života a je osobně zaujatý proti současnému prezidentu Gruzie Michailu Saakašvilimu. Žalobce ve svých vyjádřeních, jak v předchozí tak opakované žádosti potvrdil, že nikdy nebyl členem žádné politické strany, nezmínil žádnou účast na politickém životě a nelze dospět k závěru, že by byl pronásledován z důvodů vyjádřených v § 12 zákona o azylu. Žalovaný je přesvědčen, že se řádně vypořádal ve svém odůvodnění i s možností udělení doplňkové ochrany. Navrhl žalobu zamítnout.

[5] Napadeným rozhodnutím žalovaný neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. V odůvodnění uvedl, že dne 7.12.2009 jmenovaný podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ve které uvedl,

že ve své vlasti vydával noviny, kritizoval vládu, psal o Abcházii a byl pronásledován. To stejné uvedl i v předchozím řízení. Se jmenovaným byl veden pohovor 14.11.2011 a dále jmenovaný předkládal v průběhu správního řízení svá písemná vyjádření ohledně situace ve své vlasti. Správní orgán tvrzení žalobce vyhodnotil ve vztahu k předloženým materiálům jmenovaného a materiálu o Gruzii, které správní orgán si obstaral. Po vyhodnocení důkazů dospěl k závěru, že u jmenovaného nejsou splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, § 13, nebyly zjištěny ani podmínky pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany. K průběžně předkládaným vyjádřením účastníka řízení pak žalovaný vyložil, že se jedná o žadatelovy osobní komentáře a subjektivní názory vyjadřující mnohokrát zmíněnou averzi vůči vládnoucímu režimu v Gruzii a zejména prezidentu Saakašvilimu.

[6] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 20.8.2013 č.j. 63Az 1/2013-40 vyhověl žádosti žalobce a ustanovil mu zástupce z řad advokátů JUDr. Milana Ostřížka. Následným usnesením ze dne 18.10.2013 č.j. 63Az 1/2013-45 vyzval ustanoveného právního zástupce k doplnění žaloby a tento dne 7.11.2013 uvedl, že přes několikrát opakující se snahu o osobní styk s žalobcem se žalobce na jeho výzvu na schůzku nedostavil a nijakým způsobem s ním nekomunikoval. Z obsahu spisu lze dovodit jediné, že žalobce nemá dostatek informací, zda nebyl zbaven občanství ve své vlasti a právě tato skutečnost jej vedla k podání žádosti o azyl, protože se obává, že by po návratu do vlasti byl politicky a občansky perzekuován. S ohledem na nekomunikaci s žalobcem nelze blíže žalobu konkretizovat.

[7] Z podání žalobce ze dne 15.2.2013 adresované žalovanému od žalobce zjištěno, že tento mimo jiné uvedl, že Gruzie se nachází na hranici výbuchu a i když nejde o situaci na hranici občanské války, přesto je velmi těžká a nebezpečně napjatá. Gruzie je daleko od demokracie a ještě víc se prohloubila a on by chtěl žít v normálním státě se všemi demokratickými elementy.

[8] Ze správního spisu bylo zjištěno, že správní řízení bylo zahájeno dne 7.12.2009 k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ve které žadatel uvedl, že v ČR se zdržuje od září 2001, nikdy on ani nikdo z jeho rodiny nebyl členem žádné politické strany ani jiné organizace, má žurnalistické vzdělání, pracoval 9 let jako novinář a příležitostně jako překladatel. V Gruzii má dům, pozemek a farmu. Svou vlast opustil 23.8.2001 z politických důvodů, měl tam svoje noviny a od vlády byl pronásledován. V minulém řízení dokládal kopie těchto novin a doložil i novinářský průkaz. Ve svých novinách psal o Abcházii, že vláda ji prodala, kritizoval vládu a proto byl vládou pronásledován. Jako důvod udělení mezinárodní ochrany uvedl, že v r. 2000 jej jeho kamarád pozval do televize, aby si poslechl jednu politickou diskuzi. V ní vystoupil tehdy ministr spravedlnosti Saakašvili, nastaly však technické problémy, kdy vypnuli mikrofony, Saakašvili začal nadávat, přistoupil k němu a zapsal si jeho jméno. Saakašvili nikdy na nikoho, koho si zapíše, nezapomene, je mstivý. Dále uvedl, že se často účastní diskuzí na internetu a různých fór, např. se vyjádřil k úmrtí premiéra Žvania v r. 2009. Na tento článek byly různé reakce, jedna byla výhrůžná. Má za to, že tímto autorem musel být nějaký vládní činitel. Má rád svou vlast, nemá žádné finanční problémy, má vzdělání, měl postavení, ale do Gruzie se vrátí, až Saakašvili odejde. Z protokolu o pohovoru k žádosti ze dne 14.11.2011 zjištěno, že žadatel navíc uvedl, že Gruzii opustil v srpnu 2001 a od té

doby tam nebyl, naposledy bydlel v Tbilisi v bytě svého bratra. Z Gruzie odjel z důvodů politických, protože jako novinář kritizoval prezidenta Ševarnadzeho. Poprvé o mezinárodní ochranu požádal v r. 2001, tehdy byl zadržen při přechodu česko-rakouské hranice a rakouským úřadům sdělil, že přišel z ČR, a proto jej vrátili na území ČR. Tehdy požádal o politický azyl. Jeho žádosti bylo nevyhověno. Do ČR v r. 2001 přicestoval na turistické vízum, které si zajistil sám prostřednictvím turistické

kanceláře. V ČR po příjezdu žil v Praze u známých, studoval historii Prahy a ČR, žil z prostředků, které dostává z domova, také příležitostně pracoval, ale pracovní povolení neměl. Také psal knihu a nyní pracuje oficiálně a studuje na francouzském institutu. Zároveň studuje školu cestovního ruchu. Důvod udělení mezinárodní ochrany zopakoval tak, jak uvedl v žádosti. Uvedl, že na jeho články, které zveřejňuje na internetu, dostává ohlasy, a když dostal výhrůžný ohlas, obává se, že by mohl být zabit. Dalším důvodem opakované žádosti o mezinárodní ochranu je jeho osobně zaujatý postoj proti Saakašvilimu. Pokud se týká jeho zdravotního stavu, trpí neurózou, má problémy s nohama, vysoký krevní tlak. V následném pohovoru k žádosti dne 9.10.2012 navíc uvedl, že občané Gruzie, kteří delší dobu v Gruzii nepobývají, pozbyli občanství a má informace, že před volbami v říjnu 2011 byl přijat zákon, na základě kterého by se měla odstranit nepohodlná část voličů. Prohlásil, že i po volbách nedošlo v Gruzii k žádným změnám, Saakašvili se dostal do opozice, ale řídí státní bezpečnost, struktury, armádu a v podstatě se situace nezměnila. Z eventuálního návratu do vlasti se obává ohrožení života i za nynějšího režimu, v Gruzii je dvojládí, situace je nepochopitelná.

[9] Součástí správního spisu jsou podklady o žádosti o udělení azylu v r. 2003, a to protokol z 20.11.2003, ze kterého zjištěno, že vydává své vlastní noviny Pokolenie, jednalo se o první rusky psané opoziční noviny. Psal články o válce v Abcházii, ale psal i pro jiné noviny. Svoje noviny přestal v r. 1996 vydávat, neboť dostával výhrůžky. Jeho kolegové obdobné potíže neměli a v r. 1999 začal vydávat znovu noviny. Žalovaný dne 2.2.2004 pod č.j. OAM-3243/CU-06-P06-2001 rozhodl tak, že azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu neudělil a rozhodl, že se na něj nevztahuje ani překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 zákona o azylu.

[10] Dále součástí správního spisu jsou informace o Gruzii, které si obstaral správní orgán, a to konkrétně Informace ČTK z 2.10.2012, ve které mimo jiné uvedeno, že 25.11.2007 rezignoval na funkci prezidenta Saakašvili, aby mohl kandidovat na volby prezidenta ve volbách 5. ledna. Dne 5.1.2008 se uskutečnily předčasné prezidentské volby, kandidovalo 7 osob a vyhrál dosavadní prezident Saakašvili. Dále Informace Freedom House z července 2012 na téma Svoboda ve světě 2012 – Gruzie, ve které mimo jiné uvedeno, že gruzínská politická scéna zažila v r. 2011 otřes způsobený vynořením se B. I., miliardáře, který se po letech strávených v zahraničí, vrátil a vytvořil vlastní politickou stranu. Gruzie není volební demokracií, v nedávných volebních cyklech, včetně prezidentských a parlamentních voleb v r. 2008 byly zjištěny problémy zneužívání státních zdrojů, zastrašování zaměstnanců veřejného sektoru a opozičních aktivistů. Koncem prosince 2011 schválil parlament nový volební zákon, jehož cílem bylo vyřešit nedostatky pozorované v minulých volbách. Ač zaznamenal určité zlepšení ve prospěch menších stran, nevyřešil zásadní problémy identifikované Benátskou komisí Rady Evropy, přičemž plný dopad nového zákona se projeví až v průběhu parlamentních

voleb v r. 2012. Ústava poskytuje záruky pro svobodu tisku a tištěná média, televizní a rozhlasové stanice byly v r. 2005 přeměněny ve veřejnoprávní vysílací subjekty, avšak se sklonem stranit vládě. Svoboda spolčování a shromažďování byla v r. 2011 respektována, třebaže v květnu 2011 došlo ve veřejnosti k velmi sledovanému incidentu, kdy došlo i ke srážkám mezi policií a demonstranty. Ze zprávy Ministerstva zahraničí USA z 24.5.2012 ohledně dodržování lidských práv za r. 2011, že nejzávažnějším problémem je týrání vězňů a zadržených osob, včetně špatných podmínek ve věznicích, nedostatky ve fungování správního státu, např. nejistota nezávislosti justičního systému, zasahování státu do základní svobody spolčování odborářů v některých oblastech, beztrestné používání nepřiměřené síly proti demonstrantům příslušníky bezpečnostních sil. Zákony i ústava zakazují svévolné zatčení i věznění, ovšem dodržování těchto zákazů nebylo důsledné. Zákony a ústava zaručují nezávislost soudnictví, avšak s vnějšími zásahy do systému jsou problémy. Ze společné zprávy vypracované v rámci spolupráce azylových úřadů Německa, Rakouska a Švýcarska v červnu 2011 na téma zdravotní systém, že stát nabízí bezplatné zdravotní pojištění zaměstnancům škol, armády, policie a lidem pracujícím v umění a kultuře a dále pro rodiny nacházející se pod hranicí chudoby. Ve zdravotnictví obecně existují dva druhy státní podpory: 1. bezplatná léčba konkrétních chorob a konkrétních cílových skupin, 2. bezplatné či dotované systémy, které pokrývají náklady na základní a pohotovostní péči. Základní podmínkou je registrace gruzínského občana na matrice. Soukromé pojišťovny nabízejí různorodé balíčky. Zdravotní pojištění je založeno na dobrovolnosti a žádný státní zdravotní program nepokrývá veškeré druhy péče, přímé platby jsou běžné. V r. 2010 bylo 70 % nákladů zdravotní péče hrazeno přímo pacienty zdravotnickým institucím. Z Informace MZV z 25.2.2010 k otázce dostupnosti lékařské péče zjištěno, že obecná lékařská péče je dostupná, pokud má pacient dostatek vlastních finančních prostředků anebo pokud je pojištěn. Pouze děti do 6 let by měly mít péči zdarma. Zdravotní pojištění lze získat tak, že je člověk zaměstnán a má tzv. korporativní zdravotní pojištění. Existuje ještě tzv. levné zdravotní pojištění, které pokrývá jen omezený okruh lékařských úkonů. Pokud se týká návratu neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu, pak Tbilisi nedisponuje žádnými informacemi o tom, že by gruzínské orgány tyto lidi jakýmkoliv způsobem stíhaly. V posledním období se političtí představitelé státu stále aktivně obracejí na gruzínskou diasporu v zahraničí a vyzývají k návratu. V nedávné době prezident Saakašvili veřejně uvedl, že stát je připraven pomoci navrátilcům sehnat odpovídající ubytování a dokonce přislíbil i finanční spoluúčast státu ve výši až 50 %.

[11] Součástí správního spisu je celá řada písemných vyjádření žadatele o azyl, a to např. dne 8.12.2009 prohlásil, že do Gruzie se vrátí jen za jediné podmínky, a to změna v režimu Saakašviliho, ke které však musí dojít zákonně, nikoliv za pomoci převratu. Dne 11.12.2009, že nemůže pracovat ve státě, jehož vláda neplní mnohokrát daný vlastními a mezinárodními společenstvími slib uskutečnit pravé demokratické reformy. V Gruzii jsou lidé, jejichž děti bez důvodu byly odsouzeny a uvězněny. Dne 30.6.2010, že jestliže je v Gruzii demokratický ráj „ala Saakašvili“, tak proč opět je odtok občanů země do jiných států s žádostí o udělení politického azylu. V zimě 2009 více jak 2000 lidí požádalo o politický azyl v Polsku, tyto žádosti byly odmítnuty, protože v jejich žádostech byly uvedeny ekonomické důvody. 28.7.2010 uvedl, že novináři v Gruzii jsou v hledáčku současného režimu a Švýcarsko udělilo politický azyl vedoucímu studia „Reportér“ Vachtangu

Komanchidze. Švýcarsko tak uznalo, že tento byl úřady pronásledován. Dále např. 5.5.2010 poukázal na článek v amerických novinách ze dne 23.3.2010 ke vztahu prezidenta Obamy a Saakašviliho s tím, že z článku vyplývá, že autor považuje prezidenta Gruzie za nezodpovědnou osobu. Dne 25.8.2010 uvedl, že z Gruzie dochází znepokojující zprávy týkající se demokracie a dodržování lidských práv, odkázal na předsedu Lidového pravoslavného hnutí M. G., který poznamenal, že v zemi neexistuje svoboda slova, dále 25.8.2010 uvedl, že Asociace mladých finančníků a byznysmenů žádá, aby byl zastaven nátlak ze strany státních úřadů vůči nim, aby byla zastavena jejich nezákonná zatčení a je třeba skoncovat s utiskováním drobných podnikatelů. Dne 29.9.2010 odkázal na vyjádření předsedkyně svobodného profesionálního svazu pedagogů a vědeckých pracovníků, která opustila funkci a požádala o politický azyl v Kanadě.

[12] Dne 17.12.2014 se žalobce k jednání soudu nedostavil, dostavil se jeho zástupce, který uvedl, že přes jeho veškerou snahu, kdy opakovaně žalobce vyzýval k podání bližších informací, ten vůči němu zůstal nečinný a jen mu přeposlal emailem zcela obecné informace, které se nijak k osobě žalobce nevztahují. Žalobce soudu zaslal články získané z internetu týkající se zavraždění gruzínského konzula v Rusku.

[13] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

[14] Žalobce v žalobě uvedl nekonkrétní žalobní body, jen porušení některých ustanovení správního řádu tak jak uvedeno v odstavci 2 tohoto rozsudku, tedy, že dle jeho názoru žalovaný mu nevycházel vstříc, nepřihlédl pečlivě ke všem skutečnostem, které vyšly najevo, v rozhodnutí neuvedl v dostatečné míře důvody výroku, neuvedl, jak se vypořádal s jeho návrhy a námitkami a má za to, že splňuje podmínky pro udělení azylu dle § 12 a vztahuje se na něj ustanovení § 14a zákona o azylu. Během soudního řízení nedošlo v podstatě k upřesnění těchto nastíněných žalobních bodů vinou žalobce, který neposkytl odpovídajícím způsobem součinnost ustanovenému zástupci. Jen ve vztahu k § 14a zákona o azylu bylo upřesněno, že žalobce nemá dostatek informací, zda nebyl zbaven občanství ve své vlasti, a proto se obává event. perzekuce po návratu do vlasti. Jelikož žalobce blíže nekonkretizoval porušení ustanovení § 4 odst. 1, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu a § 12 zákona o azylu, soud se těmito nastíněnými žalobními body zabýval pouze v obecné rovině. Soud neshledal procesní pochybení správního orgánu. Správní orgány postupoval v případě žalobce zcela standardně, s žalobcem byly opakovaně prováděny pohovory v ruském jazyce, žalovaný si opatřil informace o zemi původu a vyhodnotil i žalobcem předkládané informace. Rozhodnutí žalovaného je přesvědčivě odůvodněno. Blíže byl konkretizován jen žalobní bod ve vztahu k doplňkové ochraně.

[15] Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany*

zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle [odstavce 2](#) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

[16] Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

[17] Především soud zdůrazňuje, že při úvaze doplňkové ochrany je nutno hodnotit stav současný, resp. stav k návratu žalobců do země původu, nikoliv stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.s.), a to s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí ze dne 17.3.2008 č.j. 5Azs 80/2007-87), který vyslovil, že „Pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. V případě uplatnění čl. 33 Ženevské úmluvy a řešení otázek týkajících se rozhodování o poskytnutí doplňkové ochrany, která je podle aktuální právní úpravy vnitrostátním prostředkem k naplnění požadavku plynoucího ze zásady „nonrefoulement“, je z povahy věci a z podstaty samotného tohoto právního institutu logicky dovoditelné, že dokazování a posuzování skutkových okolností, konkrétně situace v zemi původu žadatele ve vztahu k jeho individuálním poměrům a k dalším faktům, které je sám schopen doložit, nebo které jsou jinak zřejmé, je nutno vázat k okamžiku, kdy má být o doplňkové ochraně rozhodováno, tedy se zřetelem k současnosti, či spíše blízké budoucnosti, nikoli však směrem do minulosti.“ Žalobce nesplňuje uvedené podmínky, neboť nebylo zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do své vlasti, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy, jak je v tomto odstavci výše uvedeno. Žalobce opustil vlast v r. 2001 z důvodu nesouhlasu s režimem, proti kterému psal články. Proti žalobci nikdy nebylo v jeho vlasti vedeno trestní stíhání. Z materiálů vypovídajících o situaci v Gruzii v r. 2010, které jsou součástí správního spisu, jednoznačně vyplývá, že k neúspěšným žadatelům o azyl v zahraničí, státní orgány nijak nestíhají a naopak se političtí představitelé se aktivně obracují na gruzínskou diasporu v zahraničí a vyzývají ji k návratu do Gruzie. Z informací o dodržování lidských práv za rok 2013 (zpráva Ministerstva zahraničí Spojených států amerických) zjištěno, že ústava a zákony dávají občanům právo na pokojnou změnu vlády a občané ve sledovaném roce toto právo vykonávali, ačkoliv některé problémy přetrvávaly. Příslušné mezinárodní organizace k volbám v roce 2013 se vyjádřily, že

mezinárodní volební pozorovatelské mise ze dne 28. října k volbám ze dne 27. října uvedly, že volby z velké části splňovaly mezinárodní normy a odrážely vůli lidu, třebaže se vyskytly některé nedostatky. Prezidentské volby byly efektivně řízené a transparentní, byly respektovány základní svobody projevu, došlo ke změně v osobě prezidenta. Dále soud zdůrazňuje, že z všeobecných informací je známo, že t.č. v zemi původu neprobíhá žádný ozbrojený konflikt. Pokud se týká event. pozbytí občanství, pak soud konstatuje, že žalobce nevyvinul žádnou aktivitu ke zjištění, zda toto skutečně pozbyl a jedná se z jeho strany jen o hypotetickou úvahu. Součástí zpráv je informace o získání občanství. S ohledem na zjištěné, dospěl soud k závěru, že žalobci nehrozí v případě návratu žádná vážná újma ve smyslu ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu. Soud k tomuto závěru, dospěl i s ohledem na informace, které žalobce soudu či jeho zástupci zaslal a které vypovídají jen o tom, že žalobce se neztotožňuje s vládou Gruzie, nikoliv však, že by byl po návratu do své vlasti jakkoliv ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu ohrožen.

[18] Soud zdůrazňuje, že udělení mezinárodní ochrany je vyhrazeno zcela výjimečným případům a nelze ji pojímat jako ochranu před jakýmkoliv negativním jevem, jenž se ve vztahu k žalobci v zemi jeho původu odehrává nebo odehrávat může (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.9.2005 č. j. 5Azs 125/2005–46). Dále soud zdůrazňuje, že jako prvotní k řešení podmínek vstupu cizince na území České republiky je zákon o pobytu cizinců na území ČR.

[19] Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto jí v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[20] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. s tím, že úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

[21] Náklady advokáta byly určeny částkou 13.600,- Kč, sestávající ze čtyř úkonů právní pomoci á 3.100,- Kč (převzetí plus dvě podání soudu plus účast u jednání soudu) dle § 11 odst. 1 písm. b/, d/, g/ ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., tj. **12.400,- Kč**, dále 4krát režijní paušál po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhl., tj. **1.200-Kč, v úhrnu 13.600,- Kč**.

[22] Výrok o nákladech státu je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 s.ř.s., podle kterého náklady spojené s ustanovením zástupce platí stát, stejně tak náklady spojené s přibráním tlumočníka (§ 36 odst. 2 s.ř.s.).

pokračování

9

63Az 1/2013

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Ostravě dne 17.12.2014

JUDr. Jana Záviská

samosoudkyně